

ната си смѣлость, когато нашитѣ войски преминавале през Дунава *).

Надвечеръ докторъ Боневъ доведе при насъ своя прателъ, единъ отъ Еленскитѣ граждани, койго е изгубилъ послѣдне време по голѣмата частъ отъ имота си; послѣдната, обаче, не му бъркаше да ни нагости съ отлично старививце. Въ рзговора си за своитѣ претѣглени бели, българина слѣлъ всѣка дума притураше: „Слава Богу!“ тѣй щото разговора му излизаше просто смѣшенъ: „Говедата откарала — Слава Богу!“ „Къщата изгориха — Слава Богу!“ „Фабриката разориха — Слава Богу!“ Съ една дума за всичко — „Слава Богу!“ Слушаеки неговитѣ интересни разказе, застѣдѣхме се до срѣднощъ.

Днесъ въ града се прѣснаха слухове, че около града Котелъ имало почти всѣки день сблъсквания съ баши-бозуцитѣ и при това полковникъ князь Ваземски билъ тѣжко раненъ.

21-ий ЯНУАРИЙ

Тръгнахме рано сутрешната за Котелъ на коне, а нѣщата си натоварихме на самаре. Огбихме се въ селото Марентъ, което си е тѣй сжщо испатило отъ неуспѣшния бой на Еленския отрядъ. Слѣдствието отъ тоя бой е било, разумѣва се, унищожаването почти на целото село. Отъ жителитѣ сж се върнале до сега твърдѣ малко, а селския священникъ си направилъ до своята полуизгорѣла къщица една дървена колиба, въ която мързне съ жената и дѣцата си.

Пресѣдѣхме около единъ часъ при свѣщеника, койго ни наприказа дѣ да си е нѣщо за Еленския бой, а слѣдъ това се опѣтихме за по нататѣкъ; по нѣгя разгледвахме позицията, на която се геройски билъ нашия отрядъ съ много по-силния неприятель. Менъ ми се чини, че завзетитѣ въ време на боя турски височини (противъ нашитѣ крила), сж командовале надъ всичката наша позиция.

*) Когато Омсръ паша е билъ събралъ въ Руссе до 30,000 души войска съ цѣлъ да премине въ Гюргево и да нападне генерала Соймонова то 13 годишния патриотъ, Райчо Николовъ, прецавалъ Дунава, който е ималъ въ това мѣсто до 1500 аршина широчина и се явилъ при генерала Соймонова да го прѣдупреди за опасността на войскитѣ му.